

9. Apr. 1846

FACTS

Date:

9. Apr. 1846

Page number:

Dagbog G, side 3-6

TRANSCRIPTION

[udateret tegning af bjergtrolden Sindre på et flyvende skib]

Af han drog sine Handsker smaa

Selv maatte han for Styret staae

Kaasen gik over Bjerge blaae

Mylrende skreg de Dvæрге smaae.

Der er Vimpel paa Mast, og den viser mod Nord og i Nord er den elskede Jord;

Nu jeg følge vil Vindens himmelske Gang, jeg vil styre tilbage mod Nord!

•5•

Florenz 9 April 1846. Skjærthorsdag.

Pleier det ikke at være Skjærthorsdag, naar den følgende Søndag er Paaskedag? –

Bliv mig fra Livet med de dumme Floskler: betænk, hvormeget du har opnaaet – hvor du er lykkelig fremfor andre – o a m af samme Suurdeig.

Giv et Menneske den halve Verden, men nægt ham det Ønske, som vender tilbage, hver Gang han er ene, og han føler sig ulykkeligere end Stodderen. Men nok om det – jeg kom hertil igaar, og nu skal det træffe saa, at det er den stille Uge, saa jeg, der higede efter at see Gallerierne, spændes paa denne Taalmodighedspinebænk, og faaer bare Kirker istedet for. Men det maa jeg sige, at disse Kirker kan jeg begribe. Jeg har seet flere udvendigt og kigget ind i Domen. Hvad bliver alle de romerske Kirker dog tilbage for disse; det er Gothikens Triumf, at Guds Huse maa være i den Stiil for ret at tiltale. Det var kun de faa Levninger af byzantinsk Kunst, som behagede mig •6• i de romerske Kirker, f Ex S Lorenzo fori li mura, S Peter og Lateranen ere Intet i mine Øine uden en tankeløs Sammendyngen af pragtfulde Stoffer. Jo dog oppe i Kuppelen af S Peter fik jeg ligesom en Fornemmelse af, at jeg var i en Kirke. Men her, hvor deilig er ikke Domkirken, det maa dog vel være den saa meget roste italienske Gothik. Nu skal jeg til at gaae den ordentlig igjennem. –

Endvidere har jeg været i Giardino di Boboli, seet Motivet til Roeds Billede¹ med Fangerne som [overstreget: bæres] føres op ad Trappen til Fængslet af Soldater; jeg traf ganske uventet derpaa ved at see ind ad en aaben Port i en Bygning jeg endnu ikke veed Navn paa. – F[lorenz] er en kjøn By, stille og alvorlig, især naar man kommer fra det ækle Neapel, kan jeg gjerne sige, det er til at væmmes ved. – Men ene, som jeg her er, maa jeg tye til Artaria², hidtil er jeg reist uden Reisebog. –

¹ Jørgen Roed (1808-1888). Maleriet er Statens Museum for Kunst, KMS1490.

² Lundbye benyttede de dengang udbredte guidebøger fra det italienske forlag Artaria, grundlagt af Ferdinando Artaria (1781-1843).

Florenz 9 April 1846. Tjærtorsdag.

Væls det ikke at være Tjærtorsdag, naar den følgende Søndag er Paaskedag? —

Blev mig fra hiort med de dumme Flaskelov: betenk, hvormed du har opnaaet — hvor du er lykkelig fremfor andre — o a m af samme Lundeis. Giv et Menneske den halve Verden, men nægt ham det Quske, som vender tilbage, hvor Gang han er ene, og han føler sig uligkeligt og Staddereu. Men nok om det — j hem hertil i gaar, og min skal det troffe saa, at det er den stille Hye, som j, der ligede efter at see Gallerierne, spændes fra samme Taalmodighedspræbent, og faaer hær Kirker i stedet for. Men det maa j sige, at disse Kirker kan j begribe. J har seet flere ind vendigt og ligget ind i Domne. Hvad bliver alle de romerske Kirker dog tilbage for disse; det er Jathikeus Triumf, at Guds Klise maa være i den Stil for os at tiltale. Det var him so faa Læringer af byzantinsk Kunst, som behagede mig

i de romerske Kirker, p. E. i Lorenzo for
di mura, i Peter og Lateranen ere
Intet i mine Øine uden en tankeløs
Sammenligning af pragtfulde Stæpper. Jo
dog oppe i Kuppelen af i Peter fik vi
liggør en Fornemmelse af, at vi var i en
Kirke. Men her, hvor det er i den dom
kirken, det maa dog vel være den saa
meget roste italienske Gathed. Nu skal vi
til at gaa den ordentlig igjennem. —
Endvidere har vi været i Giardino di Bo
hali, rest Matriet til Noeds Billeder med
Fangerne som bærer pæver op ad Trapper
til Fangst af Saldater; vi traf ganske
næsten det samme ved at see ind ad en anden
Port i en Bygning vi endnu ikke seedt Naem
paa. — Forenig er en hvin Bj, stille og
alvorlig, især naar man kommer fra det
ekte Neapel, kan vi gjerne sige, det er til
at vrennes ved. — Men ene, som vi her
er, maa vi ty til Arteria, hidtil er vi
vest i den Neisobog. —